

Samfundet maa derfor ogsaa have en Pligt — og jeg tror, jeg kan sige en kær Pligt — til at gøre, hvad det kan, i alt Fald for at bidrage til, at Invaliditeten ikke forværres. Det er ogsaa retfærdigt, at Staten her yder Kommunerne fuld Refusion; Kommunerne er jo uden Skyld. Dette er en Statsopgave. Det er mit Haab, at Lovforslaget maa virke efter sin Hensigt. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Fremme.

Holdgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg paa det bedste anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er jo kun Opfyldelse af et simpelt Retfærdighedskrav, naar man yder de militære Invalider i de sønderjydske Landsdele en udvidet Understøttelse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg takker for den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, og skal kun i Anledning af de faldne Udtalelser sige, at den Understøttelse, der vil blive ydet de paagældende Familier, vil blive ydet efter de almindelig gældende Regler. Der er ikke i dette Lovforslag truffet specielle Bestemmelser i saa Henseende, men der er ingen Tvivl om, at man vil gaa frem, som man hidtil har gjort i saadanne Tilfælde, efter humane Synspunkter.

Hvad Invalidenævnets Stilling angaar, da staar den jo særskilt nævnt under Punkt 3. Der er ikke noget i Vejen for, at Invalidenævnet kan komme til at indstille overalt, hvor det skønnes rimeligt og naturligt, men der vil være mange Tilfælde, hvor det vil være urimeligt at lade det gøre Indstilling, idet den paagældende Læge eller Sygehusledelse meget bedre kan afgøre Spørgsmaalet. Jeg opfatter heller ikke som saa absolut det Ønske, der er fremkommet i saa Henseende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 og Lov Nr. 322 af 3. Juni 1919 om Livsforsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2875).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kragh: Der er kun hængaaet cirka halvandet Aar, siden Rigsdagen sidst havde en Tillægslov til Livsforsikringsloven af 1. April 1914 til Behandling. Ved Loven af 3. Juni 1919 ændredes Livsforsikringslovens § 17, der handlede om Dannelsen af den saakaldte Sikkerhedsfond, og den Ændring, der den Gang gennemførtes, tog Sigte paa at aflaste Selskaberne for den Pligt til Henlæggelse til denne Fond, som de i Henhold til Loven havde ogsaa for de Forsikringssummer, der var tegnede i de tre sidste Aar, og som de forvaltede paa egen Regning. Selskaberne nærede et stærkt Ønske om at faa en saadan Forandring gennemført under Hensyn til de Vanskeligheder, som de senere Aars betydelige Tilgang havde bevirket, ikke mindst ved Pengenes stærkt synkende Værdi og ved de i mange Befolkningslag betydeligt øgede Indtægter, ligesom ogsaa forskellige andre Forhold i de sidste Krigs-aar gjorde, at Tilgangen til Forsikrings-selskaberne i høj Grad tog Fort. Men som det blev betonet i dette Ting under Forhandlingerne om denne Ændring i Livsforsikringsloven, følte Selskaberne sig ingenlunde fuldt fyldestgjorte ved de Ændringer, som den Gang gennemførtes, men havde videregaaende Ønsker, og denne Betragtning fra Selskabernes Side fandt Tilslutning i dette høje Ting. Det er i Tilknytning hertil, at en ny Ændring til Livsforsikringsloven af 1. April 1914 nu atter foreligger. Der har, som bemærket af Indenrigsministeren ved Lovforslagets Fremlæggelse, fundet en Samvirken Sted mellem „De Danske Livsforsikrings-selskabers Forening“, „Foreningen af danske Aktuarer“ og Forsikringsraadet, hvis Resultat er det foreliggende Lovforslag. Dette er med Motiver fremsat i Hovedtrækkene for Forsikringsraadet fra de to nævnte Foreningers Side, og udover de Ønsker, der var fremsatte, har saa Forsikringsraadet tilføjet enkelte Ændringsforslag, som er foranledigede ved Vedtagelsen af Aktieselskabsloven, endvidere ved Tjenestemændenes Lønningslov og endelig ved forskellige Forhold, som Forsikringsraadets Tilsynsvirksomhed har godtgjort Ønskeligheden af at faa Ændringer foretaget i.

Hovedbestemmelserne i det foreliggende Lovforslag findes i Paragrafferne 7 og 9. § 7 angaar den gældende Lovs § 17, den, som midlertidigt ændredes ved Loven af 3. Juni 1919. Der søges ved det foreliggende Lovforslag indført mere rationelle Regler for Henlæggelse til Sikkerhedsfonden, Regler, som efter Forsikringsraadets Overbevisning